# Книга Іова 11

Цофар докоряє Іовові

1 Заговорив Цофар з Наамату й мовив:

2 «Чи ж оте багатослів'я не знайде відповіді? | Чи ж за балакуном визнають слушність?

3 Чи ж твоє базікання призведе людей до мовчанки? | Глумитимешся, а ніхто тебе й не застидає?

4 Ти кажеш: Моя наука ясна, | і чистий я перед очима твоїми.

5 О, коли б Бог заговорив, | коли б він розтулив уста свої до тебе,

6 і показав тобі мудрости тайни, | що над усяке розуміння, | тоді б ти зрозумів, що Бог від тебе вимагає | менше, ніж твоя провина заслужила.

7 Чи ж можеш збагнути істоту Божу, | проникнути Вседержителя?

8 Вона висока, наче небо! Що вдієш? | Вона глибша Шеолу! Що знаєш?

9 Довша, ніж земля, її міра, | ширша, ніде море.

10 Коли проходить, хто його спинить? | Коли на суд поставить, хто йому заборонить?

11 Він бо знає людей підлих; | бачить лукавство й має його на увазі.

12 Тож так пустоголовий робиться розумним, | як дике осля стає свійським.

13 Якщо скеруєш твоє серце | і простягнеш руки твої до нього,

14 як віддалиш від твоїх рук кривду | й не даси неправді жити у твоїм наметі,

15 тоді напевне підведеш обличчя твоє без плями, | стоятимеш твердо, боятися не будеш.

16 Бо ти біду твою забудеш; | немов про воду, що сплила, ти згадуватимеш про неї.

17 Життя твоє буде ясніше півдня, | а темнота буде, як ранок.

18 Безпечний будеш, бо матимеш надію, | поглянеш навкруги й покладешся собі безпечно.

19 Ляжеш собі, й ніхто не смітиме тебе лякати, | і багато буде тих, що запобігатимуть у тебе ласки.

20 А очі злих погаснуть, | для них не буде втечі; | надія їхня - чим скорш умерти!»